

noget nævneværdigt, idet man paa det Tidspunkt troede at Byerne vilde stille sig anderledes. Det kunde derfor den Gang ikke oplyses, da man ikke vidste bedre. Men det er jo slet ikke det, som er Grundlaget for Nødvendigheden af at overflytte Garnisonerne. Nej, Nødvendigheden fremgaar af Hærlovens Bestemmelser, den Hærlov, som er gældende Lov, og i denne Lov er det fastsat, at der skal overflyttes til Sjælland 1 Divisionsstab, 3 Fodfolks Linieregimenters Stabe, 10 Fodfolks Liniebatailloner, 5 Fodfolks Reservebatailloner, 1 Feltartilleriregiments Stab og 2 Feltartilleriafdelinger. Det er Hærlovens Bestemmelser, og derfor er der en Nødvendighed til Stede for, at det gøres, inden alt for lang Tid er forløben.

Jeg skal sluttelig gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem. Han sagde, efter at han havde stillet sig paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at vi gaa Højres Ærinde i denne Sag, og at dersom vi ikke lyde Højre, vil der blive et skrækkeligt Opgør ved næste Valg. Det er noget, som det ærede Medlem ynder at stille frem. Det kan være, at det ærede Medlem taler af nogen Erfaring paa dette Omraade. Han ved jo selv, hvorledes det er at være afhængig af et andet Parti, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem ikke følger dette andet Parti, som han har staaet i Alliance med — man kan jo godt sige, at hans Parti stod saaledes ved sidste Valg — kunde det hælde, at det blev et skrækkeligt Opgør for det ærede Medlem og hans Parti.

J. H. Jensen: Nu er den ærede Ordfører jo grundig gaaet i Rette med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), saa nu forstaar han vel, hvor uheldige hans Udtalelser vare om, at de Herrer ingenting kunde vide. Nej, Sagen var sikkert den, at de vilde ingenting vide ved Valget, thi det var mest fordelagtigt for dem at leve i det forfængelige Haab, at de kunde ride Stormen af og blive siddende paa Taburetterne et Aar til. Var det blevet Tilfældet, saa havde de gennemført Loven om de 8½ Millioner og sagt: Det er Dem selv, Reformmænd og Moderate, der

ere Skyld deri, vi ere nødte til at gennemføre Loven! Jeg tænker, at ærede Medlemmer kunne se, at vi, finansielt set, have haft en stor Fordel af Ministerskiftet, en Fordel paa 5 Millioner Kr. aarlig. Ja, jeg er vis paa, at havde det ærede Medlem fra Ringsted siddet paa Konseilspræsidentens Plads, saa havde der i disse Dage eller lidt før her været en Forhandling om et Forslag paa 8½ Mill. Kr. Nu have vi en Forsvarsminister, der har kunnet manøvrere saaledes med de Herrer Borgmestre ude fra Byerne, at vi kunne nøjes med at forhandle om et Forslag paa 2½ Mill. Kr., og det er ikke saa lidt værd.

Overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) skal jeg kun sige, at hans Tale har neppe imponeret Tinget her. Ude i Valgkredsene, hvor han holder Masser af Møder, imponerer han maaske den første Gang, han kommer, men for hver Gang han kommer, bliver det mindre, og kommer han til Bælum den 5. eller 6. Gang, eller hvor mange Gange det nu er, tror jeg slet ikke, han gør Indtryk der. Naar jeg kommer derud, skal jeg nok samle Vælgerne om mig igen, det kan det ærede Medlem være sikker paa.

Slengerik: Der var en Bemærkning, jeg gerne vilde gøre til det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) — der fungerer som Ordfører for Flertallet her i Salen — angaaende en Udtalelse, han kom med ved denne Sags anden Behandling, idet han den Gang var misfornøjet med en Sammenligning mellem de militære Bevillinger, som bleve vedtagne i 1900—01, og de militære Bevillinger, som bleve vedtagne i forrige Samling. Det ærede Medlem sagde, at denne Sammenligning havde man ikke Lov til at bruge af forskellige Grunde, bl. a. fordi de Bevillinger, som bleve vedtagne i 1900—01, bleve vedtagne til en Højregering, som manglede parlamentarisk Berettigelse, og det var derfor ikke saa underligt, at disse Bevillinger vare knappe. Dersom det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som desværre ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, havde været her, saa vilde han have ladet det ærede Medlem fra Vordingborg vide, at saadant noget maatte han ikke staa og sige. Det ærede Medlem